

9. februar 2000. Praktiserende Arkitekters Råd mod Udenrigsministeriet

Forskellige overtrædelser af Tjenesteydelsesdirektivet, herunder at der var gennemført udbud efter forhandling. Udbyders beslutning om at indgå kontrakt annulleret

Udenrigsministeriet udbød i 1999 en totalrådgivningsopgave med hensyn til arkitekt-, ingeniør- og landskabsarkitektvirksomhed ved restaurering og ombygning af en ældre villa, der skulle anvendes som dansk ambassadørbolig i Berlin. Udbudet blev foretaget som udbud efter forhandling i medfør af Tjenesteydelsesdirektivets artikel 11, stk. 2, c (hvorefter der kan ske udbud efter forhandling, hvis tjenesteydelsen ikke kan specificeres tilstrækkelig nøjagtigt til, at der kan indgås aftale ved at vælge det bedste bud i henhold til reglerne for offentligt eller begrænset udbud).

Som tildelingskriterium var i udbudsbetingelserne angivet, at der søgtes et ydedygtigt planlægningssteam med erfaring i lignende byggearbejder i de sidste 10 år og med i erfaring i forholdet til bygningsmyndighederne.

En arkitektorganisation klagede i august 1999 til Klagenævnet over en række forhold i forbindelse med udbudet. I oktober 1999, dvs. medens sagen verserede for Klagenævnet, indgik udbyderen aftale med en tysk arkitektvirksomhed om opgavens udførelse.

Klagen angik følgende forhold:

- at udbyderen havde anvendt udbudsformen udbud efter forhandling,
- at udbyderen havde udvalgt det tyske arkitektfirma som deltager i tilbudsgivningen, uanset at arkitektfirmaet ikke havde opfyldt et krav i udbudsbekendtgørelsen om angivelse af navne og kvalifikationer på deltagerne i totalrådgivningen,
- at udbyderen havde handlet i strid med Tjenesteydelsesdirektivets artikel 36 (om tildelingskriterier) ved at anvende et udvælgelseskriterium som tildelingskriterium, ved at anvende tildelingskriterier, der ikke var egnet til at identificere det økonomisk mest fordelagtige bud, og ved at have tildelt opgaven til det valgte arkitektfirma ud fra andre kriterier end de tildelingskriterier, der var angivet i udbudsbetingelserne, og
- at udbyderen havde handlet i strid med Tjenesteydelsesdirektivets artikel 3, stk. 2 (om udbyderens pligt til at sørge for, at der ikke sker forskelsbehandling) ved ikke at have gennemført forhandling med alle tilbudsgivere.

Udbyderen erkendte rigtigheden af alle klagepunkterne, og Klagenævnet statuerede, at udbyderen havde overtrådt Tjenesteydelsesdirektivet som anført i klagepunkterne.

Klageren nedlagde påstand om, at Klagenævnet skulle annullere udbyderens beslutning om at indgå kontrakt med det valgte arkitektfirma. Udbyderen anførte heroverfor, at man havde haft den opfattelse, at udbudsformen udbud efter forhandling kunne anvendes, fordi der var tale om en arkitektfagligt kompliceret opgave, at der i øvrigt var tale om en misforståelse af udbudsreglerne, som vel må betegnes som komplicerede, at overtrædelserne var mindre alvorlige, at der ikke var sket forskelsbehandling, at valget af det

tyske arkitektfirma ikke havde været usagligt, og at der i øvrigt var tale om en kontrakt af forholdsvis begrænset værdi.

Klagenævnet annullerede imidlertid udbyderens beslutning om at indgå kontrakt med det valgte arkitektfirma og henviste herved til arten, karakteren og omfanget af de begåede overtrædelser af Tjenesteydelsesdirektivet.